

583

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 25 kwietnia 1952 r.

rozszerzające moc obowiązującą zarządzenia z dnia 12 grudnia 1951 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników szkolących robotników w zakładach pracy podległych niektórym ministrom na zakłady pracy podległe Ministrowi Kolei.

W związku z postanowieniami rozdziału II uchwały Nr 448 Prezydium Rządu z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie ustroju szkolnictwa zawodowego (Monitor Polski Nr A-59, poz. 776) w porozumieniu z Ministrem Finansów i po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 grudnia 1951 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników szkolących robotników w zakładach pracy podległych Ministrom: Górnictwa, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Budownictwa Przemysłowego oraz Budownictwa Miast i Osiedli (Monitor Polski Nr A-105, poz. 1521) rozciąga się na zakłady pracy podległe Ministrowi Kolei.

§ 2. W § 8 ust. 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 grudnia 1951 r. (Monitor Polski Nr A-105, poz. 1521) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) Premię, o której mowa w pkt 2, wypłaca się w służbie eksploatacyjnej przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” po terminowym zakończeniu szkolenia i złożeniu egzaminu przez szkolonego z wynikiem bardzo dobrym lub dobrym.”.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

584

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 28 kwietnia 1952 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 4 maja 1951 r. w sprawie powoływania, obowiązków i wynagrodzenia rzeczoznawców w postępowaniu o przymusowy wykup maszyn.

Na podstawie § 10 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 marca 1951 r. w sprawie trybu i zasad postępowania przy przymusowym wykupie nieczynnych maszyn przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 155) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 4 maja 1951 r. w sprawie trybu powoływania, obowiązków i wynagrodzenia rzeczoznawców w postępowaniu o przymusowy wykup maszyn (Monitor Polski Nr A-46, poz. 603) wprowadza się zmiany następujące:

- 1) w § 2 ust. 1 dodaje się na końcu zdanie: „a w ich braku albo w przypadku niedostatecznej ich ilości — spośród innych osób”;
- 2) w § 8 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Dla umożliwienia wydania przez rzeczoznawcę opinii jednostki gospodarki uspołecznionej udostępnią rzeczoznawcy na jego wniosek znajdujące się w ich posiadaniu katalogi i cenniki maszyn przemysłowych i urządzeń technicznych pochodzące sprzed dnia 1 września 1939 r.”;

3) w § 9 ust. 1 wyrazy: „od 6 do 8 zł” zastępuje się wyrazami: „od 8 do 12 zł”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

585

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 7 maja 1952 r.

w sprawie egzaminów końcowych z wojskowego szkolenia studentów szkół wyższych.

Na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ulgach w odbywaniu służby wojskowej przez studentów szkół wyższych (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 25, poz. 173 i z 1950 r. Nr 6, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1. Studenci szkół wyższych, którzy ukończyli trzyletnie wojskowe szkolenie w ramach studiów wojskowych, zdają egzaminy końcowe z przedmiotów wojskowych podczas ćwiczeń wojskowych na obozach letnich w jednostkach wojskowych.

§ 2. Egzaminy końcowe (§ 1) zdają studenci przed komisjami egzaminacyjnymi, składającymi się — w zależności od potrzeb — z trzech do ośmiu oficerów, wyznaczonych przez dowódców wojskowych, wskazanych w „Instrukcji o przeprowadzaniu egzaminów końcowych w studiach wojskowych”, wydanej przez Szefa Sztabu Generalnego. Instrukcja ta unormuje również sposób przeprowadzania egzaminów końcowych z przedmiotów wojskowych przez komisje egzaminacyjne.

§ 3. Komisje egzaminacyjne (§ 2) działają jednocześnie jako komisje kwalifikacyjne w zakresie przed-

stawiania wniosków o mianowanie na pierwszy stopień oficerski studentów, którzy złożyli egzamin końcowy z przedmiotów wojskowych z wynikiem co najmniej dostatecznym.

§ 4. Studenci, którzy podczas ćwiczeń wojskowych na obozach letnich w jednostkach wojskowych nie złożyli egzaminów końcowych z wynikiem co najmniej dostatecznym, mogą składać je powtórnie w szkole wyższej w terminie ustalonym dla egzaminów poprawkowych przed komisją egzaminacyjną (§ 2) z udziałem przedstawiciela ministra, któremu dana szkoła wyższa podlega.

§ 5. Studenci, którzy złożyli egzamin końcowy z przedmiotów wojskowych z wynikiem co najmniej dostatecznym, są wolni od obowiązku odbycia zasadniczej służby wojskowej i zostają zaliczeni do rezerwy. Kierownicy studiów wojskowych mogą na wniosek komisji egzaminacyjnej (§ 3) przedstawić tych studentów do mianowania na pierwszy stopień oficerski.

§ 6. 1. Studentom, którzy złożyli egzamin końcowy z przedmiotów wojskowych z wynikiem co najmniej dostatecznym, kierownicy studiów wojskowych wpisują do indeksu adnotację „ukończył szkolenie wojskowe”, stwierdzając ją własnoręcznym podpisem.

2. Adnotacja w indeksie o ukończeniu szkolenia wojskowego w stosunku do studentów podlegających

temu szkoleniu stanowi dowód wykonania przez nich obowiązku ukończenia szkolenia wojskowego jako jednego z warunków ukończenia studiów (art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r.).

§ 7. Jeżeli student nie złożył powtórnie egzaminu końcowego z przedmiotów wojskowych (§ 4) z wynikiem co najmniej dostatecznym, kierownik studium wojskowego wpisze mu do indeksu adnotację wymienioną w § 6 wówczas, gdy:

- 1) po powołaniu do odbycia zasadniczej służby wojskowej zostanie z tej służby zwolniony; w tym przypadku odbycie tej służby w całości lub części uważa się za złożenie egzaminu końcowego z wojskowego szkolenia z wynikiem dostatecznym;
- 2) w razie niepoważenia do odbycia zasadniczej służby wojskowej — zgłosi się w następnym roku szkolnym do kierownika studium wojskowego celem odbycia trzydziestodniowych ćwiczeń wojskowych na obozie letnim w jednostce wojskowej, a po ich ukończeniu zgłosi się ponownie do egzaminu końcowego z przedmiotów wojskowych i złoży ten egzamin z wynikiem co najmniej dostatecznym.

§ 8. Zarządzenie obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: **K. Rokossowski**
Marszałek Polski

586

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17. kwietnia 1952 r.

w sprawie przechowywania i kwalifikowania do zniszczenia akt, ksiąg i innych dokumentów likwidowanych oraz zlikwidowanych przedsiębiorstw bankowych i instytucji kredytu długoterminowego.

Na podstawie art. 35 pkt 4 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 52, poz. 410 oraz z 1951 r. Nr 31, poz. 240) oraz art. 35 ust. 3 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych instytucji kredytu długoterminowego (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 52, poz. 411 oraz z 1951 r. Nr 31, poz. 241) zarządza się, co następuje:

§ 1. Instytucje kredytowe, posiadające w pomieszczeniach pozostających w ich dyspozycji składnice akt likwidowanych oraz zlikwidowanych przedsiębiorstw bankowych i instytucji kredytu długoterminowego, przystąpią bezzwłocznie do uporządkowania tych składnic według podanych niżej zasad.

§ 2. Akta, księgi i inne dokumenty, niezbędne do prowadzenia likwidacji w trybie powołanych wyżej dekretów, oraz akta, księgi i inne dokumenty z okresu od daty postawienia danej jednostki w stan likwidacji, łącznie z materiałami związanymi z ustaleniem podatku od wzbogacenia wojennego, powinny być w stanie uporządkowanym postawione do dyspozycji Banku Gospodarstwa Krajowego z wyłączeniem akt, ksiąg i innych dokumentów dotyczących Pocztovej Kasy Oszczędności w likwidacji, które przejmuje na przechowanie Powszechna Kasa Oszczędności.

§ 3. Akta, księgi i inne dokumenty, nie objęte § 2, należy podzielić na dwie kategorie: A i B.

1. Kategoria A obejmuje akta i inne dokumenty własne jednostki likwidowanej bądź zlikwidowanej, a mianowicie:

- a) statuty,
- b) protokoły i uchwały władz statutowych,

c) wyciągi z rejestru handlowego,

d) zasadnicze dokumenty, dotyczące nieruchomości własnych instytucji,

e) ostatnio aktualne księgi emisyjne (listów zastawnych, obligacji, akcji),

f) sprawozdania i bilanse roczne wraz z załącznikami,

g) akta dotyczące stosunków finansowych z zagranicą,

h) okólniki i zarządzenia wewnętrzne,

i) dokumenty dotyczące zabezpieczeń udzielonych a zlikwidowanych kredytów wszelkiego rodzaju,

j) akta personalne,

które po uporządkowaniu powinny być przekazane do właściwego terenowo archiwum państwowego.

2. Kategoria B obejmuje wszelkie pozostające akta, księgi i inne dokumenty, nie wymienione w ust. 1, z przeznaczeniem ich na makulaturę.

§ 4. 1. Selekcji akt, ksiąg i innych dokumentów według wytycznych, podanych w §§ 2 i 3, dokonywają instytucje kredytowe, wymienione w § 1, przez komisje składające się z 3 osób. W skład komisji wchodzi: wyznaczeni przez kierownika placówki terenowej instytucji wymienionych w § 1 dwaj przedstawiciele tejże placówki, z których jeden jako przewodniczący komisji, oraz 1 przedstawiciel właściwej dla instytucji wymienionych w § 1 Rady Miejskowej Związku Zawodowego Pracowników Finansowych R. P.

2. Po przeprowadzeniu selekcji i spełnieniu wymagań dekretu z dnia 29 marca 1951 r. o archiwach państwowych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 149) co do kontroli selekcji i uzyskania zezwolenia właściwej władzy archi-